

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

redaktor naczelny:

radca prawny Andrzej Fortuna

redakcja:

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

ul. Zawiszy Czarnego 6/1

80-433 Gdańsk

Nr wpisu do rejestru dzienników i czasopism: L.P. 1797

wydawca:

Andrzej Fortuna prowadzący

działalność gospodarczą pod nazwą

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

ul. Zawiszy Czarnego 6/1

80-433 Gdańsk

Biuletyn Nr 15/2017 z 30.09.2017 r.

I. ZMIANY W REGULACJACH

WZROST PŁACY MINIMALNEJ

W dniu 15 września 2017 r. ogłoszono rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2018 r. (Dz. U. z 2017 r., poz. 1747). Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2018 r. i z tym dniem minimalne wynagrodzenie za pracę wzrośnie do kwoty 2.100,- zł brutto, a minimalna stawka godzinowa za każdą godzinę wykonania zlecenia lub świadczenia usług wzrośnie do 13,70 zł brutto.

Należy pamiętać, że wraz ze wzrostem minimalnego wynagrodzenia za pracę, wzrostowi mogą podlegać świadczenia i wskaźniki, do ustalania których ustawodawca zastosował odesłanie do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę jak np. podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne niektórych grup ubezpieczonych, maksymalna wysokość odprawy pieniężnej przy zwolnieniach grupowych czy opłaty za niewykonanie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu.

WZROST MAKSYMALNYCH STAWEK PODATKÓW

W dniu 28 lipca 2017 r. Minister Rozwoju i Finansów wydał obwieszczenie w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2018 r.

Zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, górne granice stawek kwotowych m. in. podatku od nieruchomości, od środków transportowych, opłaty miejscowej czy targowej, obowiązujące w danym roku podatkowym ulegają corocznie zmianie na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

Ponieważ wskaźnik cen towarów i usług w pierwszym półroczu 2017 r. wyniósł 101,9% w stosunku do pierwszego półrocza 2016 r., to o 1,9% mogą wzrosnąć w 2018 r. maksymalne stawki podatków i opłat lokalnych.

Decyzja o podwyższeniu stawek zależeć będzie od organu stanowiącego danej gminy.

ZMIANY W REJESTRACJI UNIJNYCH ZNAKÓW TOWAROWYCH

Z dniem 1 października 2017 r. wchodzi w życie przepisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego unii europejskiej. Nowe rozporządzenie modyfikuje dotychczasowe regulacje m. in. w zakresie procedury zgłaszania znaków towarowych, sposobu komunikacji z Urzędem, tłumaczenia dokumentów.

Istotną zmianą jest zrezygnowanie z wymogu przedstawiania graficznego oznaczenia rejestrowanego znaku. Ma to służyć ułatwieniu przy zgłaszaniu znaków nietypowych, których nie można przedstawić w formie graficznej, jak np. multimedialne znaki ruchome. W tym celu dopuszczono możliwość przedstawiania oznaczenia w dowolnej stosownej formie, z wykorzystaniem ogólnie dostępnej techniki, jeżeli dany sposób przedstawienia jest jasny, precyzyjny, samodzielny, łatwo dostępny, zrozumiały, trwały i obiektywny.

Ponadto nowelizacja wprowadziła nowy rodzaj znaków towarowych, tj. unijne znaki certyfikujące. Przepis art. 83 ust. 1 Rozporządzenia definiuje ten znak jako pozwalający odróżnić towary lub usługi, które zostały certyfikowane przez właściciela znaku pod względem materiału, sposobu produkcji towarów lub świadczenia usług, jakości, dokładności lub innych właściwości, z wyjątkiem pochodzenia geograficznego, od towarów i usług, które nie są w ten sposób certyfikowane. Innymi słowy, poprzez rejestrację takiego znaku właściciel znaku będzie mógł w regulaminie określić, że znak będzie wykorzystywany do oznaczenia towarów i usług o określonych cechach. Znak będzie pełnił funkcję gwarancji, że dany produkt posiada określone parametry.

ZMIANA NAJMU OKAZJONALNEGO W INSTYTUCJONALNY

Wraz z wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. o Krajowym Zasobie Nieruchomości (Dz. U. z 2017 r., poz. 1529), w dniu 11 września 2017 r. zaczęły obowiązywać zmiany wprowadzone do ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U z 2016 r., poz. 1610 z późn. zm.).

Nowelizacja wprowadza nową definicję umowy najmu okazjonalnego – będzie to umowa najmu lokalu mieszkalnego, którego właściciel, będący osobą fizyczną, nie prowadzi działalności gospodarczej w zakresie wynajmowania lokali, zawarta na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.

Jak wynika z powyższego, umowy najmu okazjonalnego przeznaczone będą jedynie dla najmu prywatnego. Dla przedsiębiorców ustawodawca przewidział możliwość zawarcia umowy najmu instytucjonalnego.

Zgodnie z art. 19f ust. 1 umową najmu instytucjonalnego lokalu jest umowa najmu lokalu mieszkalnego zawierana przez osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie wynajmowania lokali. Umowa będzie zawierana na czas określony, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, a do umowy trzeba będzie załączyć oświadczenie najemcy w formie aktu notarialnego, w którym najemca poddał się egzekucji i zobowiązał się do opróżnienia i wydania lokalu. Kaucja, jaką będzie mógł żądać właściciel, nie może przekroczyć trzykrotności miesięcznego czynszu za dany lokal.

II. ORZECZNICTWO

OBOWIĄZEK AKCEPTOWANIA ELEKTRONICZNYCH CERTYFIKATÓW REZYDENCJI

Interpretacja indywidualna Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z dnia 26 czerwca 2017 r., sygn. DPP7.8221.33.2017.GFQV

Przedmiotem interpretacji podatkowej była dopuszczalna prawem forma udokumentowania rezydencji podatkowej kontrahenta w przypadku, gdy przepisy prawa państwa, z którego pochodzi certyfikat, dopuszczają możliwość wydania certyfikatu zarówno w wersji papierowej, jak i elektronicznej.

Rozpoznając wniosek o wydanie interpretacji podatkowej, Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu uznał za nieprawidłowe stanowisko wnioskodawcy, że może on zaniechać poboru podatku u źródła, jeżeli dysponuje jedynie elektroniczną wersją certyfikatu rezydencji podatkowej. Organ uznał, że jeżeli przepisy państwa, z którego pochodzi certyfikat, przewidują możliwość wydania certyfikatu w wersji papierowej, dla spełnienia wymogów ustawy o unikaniu podwójnego opodatkowania, wnioskodawca powinien dążyć do uzyskania certyfikatu właśnie w tej wersji.

Szef Krajowej Administracji Skarbowej zmienił interpretację, przyznając rację stanowisku wnioskodawcy. Skoro przepisy danego państwa przewidują możliwość wydania zaświadczenia o miejscu siedziby w dwóch formach, dokument wydany zgodnie z tymi przepisami powinien być uznawany przez polskie organy podatkowe niezależnie od tego, którą przybierze formę. Okoliczność, że dane państwo wydaje certyfikaty również w wersji papierowej nie powoduje, że w świetle prawa tego państwa mają one status nadrzędny nad wersją elektroniczną.

**OBOWIĄZEK POINFORMOWANIA PRACOWNIKA O ZAMIARZE MONITOROWANIA
JEGO KORESPONDENCJI**

Wyrok Wielkiej Izby Europejski Trybunał Praw Człowieka z dnia 5 września 2017 r.
w sprawie Bărbulescu przeciwko Rumunii, sygn. 61496/08

W przedmiotowej sprawie pracodawca rozwiązał z pracownikiem umowę o pracę z powodu wykorzystywania w czasie pracy do celów prywatnych komunikatorów przeznaczonych do prowadzenia korespondencji z klientami pracodawcy.

Pracodawca poinformował pracownika o zakazie korzystania Internetu w czasie pracy do celów niezwiązanych z tą pracą. W celu kontrolowania wypełniania wydanych poleceń, pracodawca monitorował korespondencję pracownika i zapoznawał się z treścią jego prywatnych wiadomości. Pracownik stał na stanowisku, że kontrolowanie prywatnej korespondencji pracownika, nawet jeżeli była przesyłana za pośrednictwem służbowych narzędzi, stanowi naruszenie art. 8 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Obywatela, gwarantującego prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego.

Europejski Trybunał Praw Człowieka orzekł, że doszło do naruszenia art. 8 Konwencji. Trybunał wskazał, że nałożenie zakazu korzystania w pracy z Internetu w celach osobistych nie oznacza, że pracodawca ma nieograniczoną możliwość monitorowania celu wykorzystywania służbowych narzędzi.

Pracownik musi mieć bowiem świadomość nie tylko o istnieniu zakazu, ale również o tym, że pracodawca może chcieć sprawdzić w tym celu korespondencję pracownika i w konsekwencji - że może zapoznać się z jego prywatnymi wiadomościami. Pracodawca ma zatem obowiązek poinformować o tym pracownika.

Ponieważ sądy rozpoznające sprawę nie oceniły tych okoliczności odpowiednio, to Trybunał uznał, że władze nie zapewniły skarżącemu odpowiedniej ochrony prawa do poszanowania życia prywatnego i korespondencji.

**STRONA NIE MA OBOWIĄZKU DOSTARCZANIA PRZETŁUMACZONYCH
DOKUMENTÓW W POSTĘPOWANIU ADMINISTRACYJNYM**

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 12 lipca 2017 r., sygn. II SA/ Łd
385/17

Przedmiotowa sprawa sprowadzała się do rozstrzygnięcia, na kim spoczywa obowiązek przetłumaczenia sporządzonych w języku obcym dokumentów, które są niezbędne do rozpoznania sprawy w postępowaniu administracyjnym.

Skarżąca wystąpiła z wnioskiem o przyznanie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego i przedłożyła dokumenty z poprzedniego miejsca pracy sporządzone w języku hiszpańskim. W odpowiedzi na wezwanie organu do doręczenia tłumaczeń, skarżąca wskazała, że z uwagi na brak środków, nie jest w stanie ponieść kosztów zlecenia tłumaczeń. Na skutek niewykonania zobowiązania, organ wydał decyzję o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania. Zostało to zaskarżone do sądu administracyjnego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wskazał, że językiem urzędowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest język polski, a podmioty wykonujące zadania publiczne dokonują wszelkich czynności urzędowych w języku polskim, co oznacza obowiązek prowadzenia postępowania w oparciu o dokumenty sporządzone bądź przetłumaczone na język polski. Przepisy nie przewidują jednak, że obowiązek dostarczenia tłumaczenia dokumentów obcojęzycznych spoczywa na stronie postępowania, dlatego bezpodstawne jest przerzucanie na nią tego obowiązku. Zdaniem Sądu, Organ nie miał zatem podstaw do pozostawienia wniosku skarżącej bez rozpoznania i w okolicznościach przedmiotowej sprawy powinien sam zlecić tłumaczenie dokumentów.

Wyrok nie jest jeszcze prawomocny.

W SPRAWIE O USTANOWIENIE SŁUŻEBNOŚCI PRZESYŁU MOŻLIWE JEST WYDANIE POSTANOWIEŃ WSTĘPNYCH

Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2017 r., sygn. III CZP 34/17

Przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego była kwestia, czy w postępowaniu sądowym o ustanowienie służebności przesyłu dopuszczalne jest wydanie postanowienia wstępnego, którym sąd rozstrzygnie co do istoty zasadność złożonego wniosku, a następnie – po uprawomocnieniu się tego orzeczenia co do istoty, przeprowadzane będzie postępowanie dowodowe w celu ustalenia wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu.

Sąd Najwyższy orzekł, że do postępowań o ustanowienie służebności przesyłu ma odpowiednie zastosowanie przepis art. 318 § 1 k.p.c., zgodnie z którym sąd, uznając roszczenie za usprawiedliwione w zasadzie, może wydać wyrok wstępny tylko co do samej zasady, co do spornej zaś wysokości żądania - zarządzić bądź dalszą rozprawę, bądź jej odroczenie. W związku z tym istnieje możliwość, że najpierw sąd przesądzi, czy wniosek o ustanowienie służebności przesyłu jest zasadny, a przedmiotem dalszego postępowania uczyni ustalenie wysokości wynagrodzenia za jej ustanowienie.

Sąd Najwyższy podkreślił jednak, że wydawanie postanowień wstępnych nie powinno być zasadą, a sądy mogą korzystać z tej instytucji jedynie wyjątkowo - jeżeli w okolicznościach danej sprawy przemawiają za tym względy ekonomiki procesowej.

DLA USTALENIA OPŁATY ZA ODPADY ISTOTNE JEST MIEJSCE RZECZYWISTEGO POBYTU

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 10 maja 2017 r., sygn. I SA/Gl 1160/16

W przedmiotowej sprawie organ administracyjny, ustalając wysokość opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, pominął składane przez podatnika deklaracje dotyczące czasowej nieobecności jego, bądź członków jego rodziny w miejscu ich zamieszkania. Organ odnosząc się do pojęcia miejsca zamieszkania - rozumianego jako miejscowość, w którym dana osoba

przebywa z zamiarem stałego pobytu - uznał, że bez znaczenia dla ustalenia opłat są czasowe nieobecności mieszkańców.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach nie zgodził się z tym poglądem. Wskazał, że w przypadku zamieszkania w rozumieniu przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie ma znaczenia, czy dana osoba ma zamiar i wolę stałego pobytu na danej nieruchomości. Istotne jest jedynie, że dana nieruchomość w danym miesiącu jest miejscem, w którym koncentruje się jej aktywność życiowa.

Taka interpretacja wynika z celu wskazanej ustawy, którym jest zapewnienie odbioru odpadów komunalnych z tych nieruchomości, na których osoby faktycznie przebywają i w związku z tym faktycznie wytwarzane są odpady. Celowo zatem ustawodawca nie posłużył się pojęciem "miejscze zamieszkania", ale "zamieszkiwania".

III. INTERPRETACJE PRAWNE

SPOSOBY WERYFIKACJI NIEUCZCIWYCH KONTRAHENTÓW

Odpowiedź na interpelację poselską z dnia 1 sierpnia 2017 r., sygn. DPP1.054.11.2017

Minister Rozwoju i Finansów, w odpowiedzi na interpelację poselską, opublikował stanowisko w sprawie dodatkowej weryfikacji w celu ochrony przed negatywnymi skutkami nieuczciwych kontrahentów.

Minister przypomniał, że przedsiębiorca dysponuje wieloma instrumentami, za pomocą których może dokonać sprawdzenia statusu innego przedsiębiorcy, np. może to sprawdzić na stronie internetowej <https://ppuslugi.mf.gov.pl/>, potwierdzić numer VAT UE na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/?locale=PL, sprawdzić dane o podmiocie w Krajowym Rejestrze Sądowym, Centralnej Informacji i Ewidencji Działalności Gospodarczej, bazie REGON. Ponadto przedsiębiorca może posłużyć się innymi środkami w celu upewnienia się co do rzetelności kontrahenta, tj. potwierdzić prawdziwość adresu e-mail, sprawdzić, czy prowadzi stronę internetową, czy posiada wymagane koncesje i zezwolenia, nalegać na zawieranie umów w formie pisemnej.

Minister wskazał jednak, że przedstawione metody jedynie minimalizują ryzyko zawarcia umowy z nierzetelnym kontrahentem, ale nie zwalniają przedsiębiorcy od ewentualnych negatywnych następstw wynikających z nieuczciwości kontrahenta.

Ponadto Minister ogłosił, iż trwają prace nad przygotowaniem listy przesłanek należytej staranności, których spełnienie w momencie zawierania transakcji skutkowałoby brakiem podstaw do kwestionowania przez organy podatkowe prawa do odliczenia podatku VAT w następstwie uznania, że podatnicy nie wiedzieli i nie mogli się dowiedzieć, że w ramach danej transakcji ich kontrahent dopuścił się przestępstwa.

